

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/83/2015
Identifikačné číslo spisu: 4014200626
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4014200626.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: W., nar. XY, bytom I. XXXX/X, O., zastúpeného advokátskou kanceláriou Advokáti Heinrich s.r.o., Skautská 12, Nitra, adresa na doručovanie: Lombardíniho 22B, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Nitra, Piesková 32, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-51/2014-SK z 21. mája 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/123/2014-63 zo dňa 25. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/123/2014-63 zo dňa 25. februára 2015 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu náhradu trov v odvolacom konaní vo výške 87,50 eur v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 25. februára 2015, č. k. 11S/123/2014-63, zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-51/2014-SK z 21. mája 2014 ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. ORPZ-SA-OPDP52-370/2013-P zo dňa 17. marca 2014 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-NR-KDI-51/2014-SK z 21. mája 2014 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 17. marca 2014, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko porušil ust. § 16 ods. 4 s poukazom na ust. § 137 ods. 2 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za čo mu bola uložená pokuta 200 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 0 mesiacov.

Krajský súd v Nitre v odôvodnení uviedol, že jednou z povinností správneho orgánu v priestupkovom konaní je zistiť presne a úplne skutočný stav vecí, a teda objasniť všetky okolnosti skutku, čo znamená

zistiť stav vecí tak, aby neexistovala žiadna pochybnosť o tom, že sa skutok stal a že sa stal tam, kde to tvrdí správny orgán a tak, ako to tvrdí správny orgán. V predmetnej veci krajský súd dospel k záveru, že správne orgány opomenuli svoju základnú úradnú povinnosť pri objasňovaní priestupkov, a to z úradnej povinnosti zabezpečiť, vykonať a vyhodnotiť dôkazy tak, aby bol skutočný stav bezpochyby zistený a preukázaný, najmä za situácie, keď žalobca od začiatku konania spochybňoval miesto, kde mal byť nameraný pri prekročení maximálnej povolenej rýchlosti v obci a teda nesúhlasil so zisteniami správneho orgánu prvého stupňa, z ktorých vychádzali žalobou napadnuté rozhodnutia. Podľa názoru krajského súdu existujú s poukazom na obsah predloženého administratívneho spisu pochybnosti o tom, kde presne sa mal žalobca priestupku prekročenia maximálnej povolenej rýchlosti v obci dopustiť a toto miesto nie je možné jednoznačne ustáliť ani na základe dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že na fotosnímke vyhotovenej dňa 22.08.2013 o 17:53 hod zachytávajúcej motorové vozidlo s evidenčným číslom XY sú uvedené GPS súradnice, o ktorých žalobca tvrdil, že mu neboli oznámené na mieste, kde bol pristavený policajnou hliadkou a v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu uvádzal, že podľa odborného geodeta tieto súradnice nezodpovedajú miestu udávanom v tomto rozhodnutí. S touto námietkou žalobcu sa správne orgány žiadnym spôsobom nevysporiadali a jednoducho na ňu nereagovali. Krajský súd bol toho názoru, že pokiaľ údaje GPS súradníc sú uvedené na fotosnímke vyhotovenej policajnou hliadkou, ktorá má slúžiť ako dôkaz preukazujúci žalobcovi spáchanie priestupku, bolo povinnosťou správnych orgánov vyjadriť sa k týmto údajom vo svojich rozhodnutiach a poskytnúť žalobcovi, ako i súdu ich vysvetlenie, spôsob a čas vzniku týchto údajov, či tieto údaje boli k dispozícii v čase, keď policajná hliadka žalobcu zastavila a oznámila mu prekročenie rýchlosti, či boli žalobcovi oznámené, resp. prečo mu oznámené neboli, ako to tvrdil. K údajom o GPS súradniciam správne orgány v priebehu doterajšieho konania neposkytli žiadne vysvetlenie ani stanovisko, napriek tomu, že žalobca v priebehu celého správneho konania spochybňoval ich tvrdenie o mieste merania rýchlosti, ktoré vykonávala hliadka KDI v Nitre.

Podľa krajského súdu nie je postačujúce, ak správny orgán len spochybní námietky obvineného v priestupkovom konaní, ale spáchanie skutku je správny orgán povinný obvinenému z priestupku jednoznačne preukázať a len v takom prípade je dôvodné uznať obvineného z priestupku za vinného zo spáchania priestupku. V priestupkovom konaní vedenom proti žalobcovi podľa názoru krajského súdu nebolo možné zatiaľ jednoznačne konštatovať, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na mieste uvedenom vo výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, nakoľko s poukazom na dôkazy nachádzajúce sa v administratívnom spise sú o tom pochybnosti. Podľa krajského súdu konštatovať, že žalobca je zodpovedný za konanie vykazujúce znaky priestupku je predčasné. Uvedené pochybnosti neodstránil ani žalovaný, ako odvolací správny orgán, ktorý vychádzal zo zistení správneho orgánu prvého stupňa a jeho rozhodnutie zo dňa 17.03.2014 potvrdil, hoci na to neboli splnené podmienky.

Z uvedených dôvodov krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie a vrátil ich žalovanému na ďalšie konanie, nakoľko zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie vecí, čo znamená, že na základe doteraz zisteného skutkového stavu a dôkazov nachádzajúcich sa v predloženom administratívnom spise nemožno jednoznačne vyvodiť záver o mieste, na ktorom sa mal žalobca dopustiť priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Krajský súd uviedol, že povinnosťou správnych orgánov bude opätovne vo veci konať a vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu prednesenými v priebehu priestupkového konania, ako aj s GPS súradnicami na fotosnímke zo dňa 22.08.2014 a hodnoverne zistiť, že skutok sa stal, ako a kde sa stal a že ho spáchal žalobca, ako aj s tvrdeniami Mgr. B. k osobe žalobcu.

Krajský súd o trovách konania rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že súčasťou spisového materiálu správneho orgánu prvého stupňa je videonahrávka, z ktorej obsahu sú zrejme

markanty, ktoré potvrdzujú skutočnosť, že miesto vykonaného merania rýchlosti bolo v danom prípade vykonané v uzavretej obci a nie mimo obce, preto sa nestotožnil s tvrdením súdu prvého stupňa, ktorý na základe GPS súradníc z miesta merania vyjadril pochybnosť, pričom nepochyboval o tejto skutočnosti, že k samotnému meraniu rýchlosti vozidla došlo v uzatvorenej obci. Žalovaný poukázal na obsah nahrávky opísanej správnym orgánom prvého stupňa zo dňa 17.03.2014, kde uviedol nasledovné: „Na zázname je jasne rozpoznateľný okraj cesty, ktorý je tvorený prerušovanou deliacou čiarou, ktorá sa nachádza aj na protiahlej strane cesty. Ide o vodorovné dopravné značenie V4. Význam vodorovnej dopravnéj značky V4 je upravený vo vyhláske č. 9/2009 Z.z. ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke. Značka vodiaca čiara vyznačuje ľavý alebo pravý okraj vozovky a oddeľuje vozovku od krajnice, prípadne chodníka. Vyhotovenie prerušovanej a plnej čiary možno použiť aj na oddelenie časti odbočovacieho alebo pripájacieho pruhu od priebežného pruhu. Pri použití plnej čiary na oddelenie časti odbočovacieho alebo pripájacieho pruhu od priebežného pruhu je zakázané značku prechádzať alebo nákladom ju presahovať, ak to nie je potrebné na obchádzanie. Vyhotovenie prerušovanej čiary sa používa najmä pri vyústení vjazdu z miesta mimo cesty a na oddelenie vjazdového alebo výjazdového klína zastávkového pruhu a na oddelenie parkovacieho pruhu. Značka V4 neupravuje prednosť v jazde. Vo vyústení križovatky v obci Cabaj Čápor Pereš na obce Močenok Mojmírovce je označený okraj vozovky touto dopravnou značkou po oboch stranách cesty. Medzi oboma obcami Cabaj Čápor Pereš a Cabaj Čápor Riegler iné miesto s takouto križovatkou a jej označením nie je. Z videozáznamu je tiež jasne zaznamenaný pletivový plot. Na ľavej strane v smere jazdy vodiča Sýkoru je zaznamenaný telefónny stĺp s bielou krycou rúrou pre kabeláž. V úseku medzi obcami iný takýto stĺp nie je.“ Podľa žalovaného pri opísaní uvedeného skutku bol hliadkou polície použitý laserový rýchlomer TruCam LTI 20/20, výrobné číslo TC 001173, ktorý spĺňal požiadavky určené na účel jeho použitia. Zároveň žalovaný priznal, že na uvedenom prístroji sa nevykonáva jeho certifikácia vo vzťahu k presnému zisťovaniu polohy na základe GPS súradníc. K osobe príslušníka PZ Mgr. B. žalovaný uviedol, že on nevykonával dokazovanie a nerozhodoval v prvom stupni, ale preskúmaval zákonnosť prvostupňového rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietne.

K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca a uviedol, že so všetkými tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní sa krajský súd vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal a uviedol ich v odôvodnení rozsudku. K námietke žalovaného, že meracie zariadenie bolo v poriadku, žalobca uviedol, že žalovaný sa vôbec nevyjadril k tomu, prečo GPS súradnice prístroja ukazovali nameranie rýchlosti vozidla žalobcu v poli asi 1 km od obce a vyjadrenie, že nedošlo k nijakým zásahom do tohto zariadenia môžeme chápať tak, že k meraniu došlo v poli a nie v obci. Taktiež tvrdenie žalovaného o predpojatosti Mgr. B. k žalobcovi považoval žalobca v súlade s krajským súdom za nesprávne a nelogické. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny a zároveň si vyčísľil trovy konania.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnom konaní, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnom konaní.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-51/2014-SK z 21. mája 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie

žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 17. marca 2014. Týmto rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bol žalobca uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „ZP“), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 22. augusta 2013 v čase o 17:53 hod viedol vozidlo zn. Peugeot Partner, ev. č. XY po ceste II/562, ktorým prechádzal cez obec Cabaj Čápor-Pereš v smere na Šaľu, kde prekročil povolenú rýchlosť jazdy o 31 km/hod., čím porušil § 16 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, za čo mu boli uložené už uvedené sankcie a povinnosť nahradiť trovy konania.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h/ ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 20 km/h. a viac alebo mimo obce o 30 km/h. a viac.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“), účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b/ ZCP, účastník cestnej premávky je povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 16 ods. 4 ZCP vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50km/h., ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km/h.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj Správny poriadok), rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 33 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 51 ZP, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zistil, že ani orgány objasňujúce priestupok sa uvedenými ustanoveniami dôsledne neriadili, keď skutkový stav vecí nebol dostatočne zistený, a preto bol i nesprávne právne posúdený a napokon v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania a z obsahu pripojeného administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca dňa 22. augusta 2013 v čase o 17:53 hod mal jazdiť osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot Partner, ev. č. XY po ceste II/562, ktorým mal prechádzať cez obec Cabaj Čápor-Pereš v smere na

Šaľu rýchlou o 31 km/hod. vyššou než je povolené v obci. Na snímke z merania sú uvedené GPS súradnice XY. Žalobca na mieste uviedol, že bol zameraný medzi obcami Pereš a Riegler, teda mimo obce, čo potvrdil aj svojím podpisom. V spise OR PZ v Šali zo dňa 04.10.2013 je uvedené, že podľa ODI Šaľa nie je dostatočným spôsobom zaznamenané miesto merania a z predložených fotografií nie je možné jednoznačne posúdiť, či sa toto miesto nachádza v obci alebo mimo obce. Skúmaním GPS súradníc bolo zistené, že takto zamerané miesto sa nachádza na poli, mimo cesty a mimo obce. ODI Šaľa žiadal doplnenie spisového materiálu za účelom spresnenia miesta merania. Z úradného záznamu zo dňa 14.10.2013 vyplýva, že dňa 22.08.2013 v obci Cabaj-Čápor časť Pereš pri rodinnom dome č. XY bolo na odstavnej ploche odstavené služobné motorové vozidlo pred odbočkou na Močenok, smerom na Šaľu, kde hliadka vykonávala meranie a vodičovi motorového vozidla zn. Peugeot Partner s ev. č. XY bola nameraná rýchlosť 81km/h v obci Cabaj-Čápor časť Pereš. Vodič bol nameraný od zadnej strany, nakoľko okolo služobného motorového vozidla prešiel smerom na Šaľu a bol zastavený až v nasledujúcej obci Cabaj-Čápor časť Riegler. Vmieste merania ho nebolo možné zastaviť z dôvodu, že bol nameraný zo zadnej strany. V úradnom zázname je taktiež uvedené, že k odchýlke súradníc GPS sa pre krátkosť času nepodarilo získať stanovisko výrobcu. Na pojednávaní dňa 17.03.2014 bol žalobca oboznámený s videonahrávkami, pričom uviedol, že mu boli oznámené tri miesta, kde mala policajná hliadka vykonávať meranie rýchllosti a kde mu malo byť namerané prekročenie rýchllosti. Najprv to malo byť v obci Cabaj-Čápor časť Riegler, potom keď požiadal o GPS súradnice, to malo byť v obci Cabaj-Čápor časť Pereš pri areáli Poľnohospodárskeho družstva a ako ďalšie miesto uviedli miesto pred križovatkou na obec Močenok.

Správny orgán prvého stupňa dňa 17.03.2014 vydal rozhodnutie o priestupku č. ORPZ-SA-OPDP52-370/2013-P, kde z výrokovvej časti vyplýva, že žalobca dňa 22.08.2013 o 17:53 hod na ceste II/562 prechádzal s motorovým vozidlom značky Peugeot Partner s ev. č. XY cez obec Cabaj-Čápor časť Pereš v smere na Šaľu, kde v tom čase pri križovatke na obec Močenok policajná hliadka vykonávala meranie maximálnej povolenej rýchllosti prostredníctvom meracieho prístroja - cestný laserový rýchlomer TruCam LTI 20/20 výrobného č. TC 001173, ktorým mu bola nameraná okamžitá rýchlosť 81 km/h, čo bolo fotograficky zdokumentované. Okresný dopravný inšpektorát v Šali považoval konanie žalobcu za dopravný priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. a na podklade správy o výsledku objasňovania priestupku zo 14. októbra 2013, výpisu z dopravných evidencií - Sýkora, záznamu hliadky KDI Nitra, fotografie vozidla žalobcu z 22. augusta 2013 o 17.53h, certifikátu o overení cestného laserového rýchlomera, videozáznamu ODI Šaľa a KDI Nitra, rozhodol 17. marca 2014 o prejednaní priestupku.

Žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu tvrdil, že jediným úradným záznamom o prekročení rýchllosti je fotografický záznam, ktorý mu bol preukázaný hliadkou pri zastavení vozidla, ktorý však neobsahoval žiadne zdokumentovanie miesta, kde malo prísť k prekročeniu rýchllosti vozidla nad 50km/h. Poukázal na to, že na zázname bolo vidieť iba vozidlo, bez akéhokoľvek pozadia a s údajom o nameranej rýchllosti 81 km/h. Tvrdil, že bol nameraný medzi obcami Cabaj-Čápor časť Pereš a Cabaj-Čápor časť Riegler, kde je povolená rýchlosť 90 km/h a príslušníci polície mu neboli schopní ukázať záznam s okolím, ktorý by preukazoval, kde bolo vykonané meranie a taktiež mu odmietli vydať súradnice GPS. Žiadal vykonanie dokazovania formou odbornej expertízy pravosti o neporušiteľnosti videozáznamu spracovaného žalovaným a poukázal na to, že súradnice GPS sú na inom mieste, čo mu potvrdil i odborný geodet. O podanom odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-NR-KDI-51/2014-SK dňa 21.05.2013 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu zo dňa 17.03.2014 potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a

vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil spôsobom spĺňajúcim v plnom rozsahu zákonné požiadavky v zmysle § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Preto by bolo úplne nadbytočné v preskúmvanej veci opakovať účastníkom známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu. Prvostupňový súd pri preskúmvaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného postupoval dôsledne, reagoval vyčerpávajúcym spôsobom na všetky námietky účastníkov konania a vec správne posúdil aj po právnej stránke. S právnou argumentáciou prvostupňového súdu sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Zo znenia § 73 ods. 2 ZP vyplýva, že obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

Spoločne s už citovaným ustanovením § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, podľa ktorého správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si zaobstarať potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov, aj podľa § 33 ods. 2 citovaného zákona správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Odvolací súd v zhode s krajským súdom poukazuje na žiadosť Okresného dopravného inšpektorátu v Šali zo dňa 04.10.2013, z ktorej jasne vyplýva, že z predložených fotografií nie je možné jednoznačne posúdiť miesto merania v obci alebo mimo nej a navyše súradnice GPS poukazujú na to, že miesto merania sa nachádzalo v poli. Navyše aj správny orgán prvého stupňa sa s tým stotožnil.

V priestupkovom konaní ako špeciálnom druhu správneho konania má obvinený z priestupku právo pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však preskúmaním zistil závažné nedodržanie citovaných ustanovení zákonov o priestupkoch i o správnom konaní zo strany žalovaného, keď žalobca od začiatku konania spochybňoval miesto, kde mal byť nameraný pri prekročení maximálnej povolenej rýchlosti v obci a teda nesúhlasil so zisteniami správneho orgánu prvého stupňa.

Priestupkovým konaním sa podľa ustanovenia § 58 ods. 1 ZP rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

- a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,
- b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,
- c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,
- d) uloží ochranné opatrenie,
- e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Ak žalobca namietal miesto, kde mal byť nameraný pri prekročení maximálnej povolenej rýchlosti v obci, bolo podľa odvolacieho súdu úlohou priestupkových orgánov bez akýchkoľvek pochybností zistiť, kde sa to stalo a že to bol žalobca a nikto iný, koho zachytil laserový merač rýchlosti.

Námietku žalovaného, že policajť na prístroji nenastavuje GPS súradnice, podľa odvolacieho súdu

môžeme chápať tak, že nedošlo k žiadnym zásahom do tohto zariadenia, teda prístroj namerá správne GPS súradnice, to znamená, že k meraniu došlo v poli a nie v obci.

V ďalšom konaní žalovaný správny orgán bude povinný vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu prednesenými v priebehu priestupkového konania spočívajúcimi v tom, že v obci Cabaj-Čápor časť Pereš nebol nameraný s rýchlosťou 81km/h, a teda priestupku sa nedopustil, ako aj s GPS súradnicami uvedenými na fotosnímke zo dňa 22.08.2014 o 17:53 hod, ktoré podľa tvrdenia žalobcu poukazujú na miesto v poli na pozemku v katastrálnom území Cabaj. V prípade ak bude predložená opätovne vec žalovanému na rozhodnutie, bude potrebné sa opätovne vysporiadať aj so vzťahom Mgr. B. k žalobcovi, ktorý rozhodoval ako zamestnanec odvolacieho správneho orgánu, a dôsledne posúdiť dôvody pre jeho prípadné vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí.

Najvyšší súd SR s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane trov konania, keď žalobca bol v konaní úspešný (§ 142 ods. 1 O.s.p.) a výška trov konania bola v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v spore úspešnému žalobcovi priznal vo výške vyčíslenej právnym zástupcom náhradu trov odvolacieho konania, trovy právneho zastúpenia vo výške 87,50 eur za jeden úkon právnej pomoci, vyjadrenie k odvolaniu 1/13 tarifnej odmeny za rok 2015, t.j. 64,53 eur + paušál 8,39 eur + 20 % DPH (14,58 eur) v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.